

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, mocą której Komisja nie umieściła oferty skarżącej złożonej w ramach Międzynarodowego Przetargu Ograniczonego EuropeAid/117579/C/SV/TR na „pomoc techniczną w celu ulepszenia systemu informacyjno-komunikacyjnego (ICT) w tureckim Państwowym Instytucie Statystycznym — Ulepszenie tureckiego systemu statystycznego”⁽¹⁾ na liście zakwalifikowanych oferentów i umieściła na tej liście innych kandydatów;
- stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącej o ponowne rozpatrzenie decyzji, o której skarżąca powiadomiono pismem z dnia 13 grudnia 2004 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku ze skargą, nawet w razie jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty:

W odpowiedzi na opublikowane przez Komisję ogłoszenie o Międzynarodowym Przetargu Ograniczonym EuropeAid/117579/C/SV/TR na „pomoc techniczną w celu ulepszenia systemu informacyjno-komunikacyjnego (ICT) w tureckim Państwowym Instytucie Statystycznym — Ulepszenie tureckiego systemu statystycznego” skarżąca spółka złożyła swoją ofertę. Mocą zaskarżonej decyzji oferty skarżącej nie umieszczono na liście zakwalifikowanych oferentów.

W uzasadnieniu swojej skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła przepisy rozporządzenia 1488/1996, przepisy rozporządzenia finansowego⁽²⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego do tego rozporządzenia, a także przepisy dyrektywy 92/50⁽³⁾, poprzez zastosowanie kryteriów oceny, które nie były odpowiednio sprecyzowane w ogłoszeniu o przetargu. Zdaniem skarżącej, jeśli Komisja zamierzała dokonać analizy porównawczej możliwości kandydatów, co — jak się wydaje — uczyniła, powinna była zaznaczyć to w ogłoszeniu o przetargu.

Skarżąca twierdzi również, że przy dokonywaniu oceny jej oferty pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie. Skarżąca kwestionuje wynik dokonanej przez Komisję oceny jej technicznych możliwości.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że nie uzasadniają odpowiednio decyzji strona pozwana naruszyła art. 253 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004/S 187-158886

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, Dz.U. 209 z 24.7.1992, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2005 r. przez François Mullera przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-107/05)

(2005/C 115/54)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga François Mullera, zamieszkałego w Strasburgu (Francja) reprezentowanego przez adwokatów Georges Vandersandena, Laure Levi i Aurore Finchelstein przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie nieważności swojego odcinka emerytury za maj 2004 r., aby spowodować zastosowanie współczynnika korygującego obowiązującego w stosunku do stolicy państwa, w którym ma on miejsce zamieszkania lub przynajmniej takiego współczynnika korygującego, który odzwierciedlałby w odpowiedni sposób różnice w kosztach utrzymania w miejscu, w którym skarżący zmuszony jest ponosić wydatki i tym samym odpowiadałby zasadzie równoważności,
- 2) obciążenie Trybunału Obrachunkowego Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi takie same zarzuty i argumenty jak te podniesione przez skarżących w sprawie T-35/05.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2005 r. przez Suzy Frederic-Leemans przeciwko Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu

(Sprawa T-108/05)

(2005/C 115/55)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Suzy Frederic-Leemans, zamieszkałej w Lahas (Francja) reprezentowanej przez adwokatów Georges Vandersandena, Laure Levi i Aurore Finchelstein przeciwko Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie nieważności odcinka emerytury za maj 2004 r., aby spowodować zastosowanie współczynnika korygującego obowiązującego w stosunku do stolicy państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub przynajmniej takiego współczynnika korygującego, który odzwierciedlałby w odpowiedni sposób różnice w kosztach utrzymania w miejscu, w których skarżąca zmuszona jest ponosić wydatki i tym samym odpowiadałby zasadzie równowagi,
- 2) obciążenie Komitetu Ekonomiczno-Społecznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zarzuty i argumenty powołane w niniejszej sprawie są podobne do tych powołanych w sprawie T-35/05 Elizabeth Agne-Dapper i in. przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2005 r. przez Republikę Włoską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskiej

(Sprawa T-110/05)

(2005/C 115/56)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 4 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Republiki Włoskiej, reprezentowanej przez Giacomą Aiello, Avvocato dello Stato, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskiej.

Republika Włochy wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim nie przewiduje ono żadnych specjalnych środków wspierania rynku mięsa drobiowego w rozumieniu art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2777/75 w odniesieniu do kurcząt zgładzonych z powodu niemożności ich chowania w strefach dotkniętych ptasią grypą i objętych środkami weterynaryjnymi ograniczającymi obrót;
- 2) obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Rząd Republiki Włoskiej zaskarżył do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich rozporządzenie Komisji (WE) nr 2102/2004 z dnia 9 grudnia 2004 r. dotyczące niektórych szczególnych środków wspierania rynku jaj we Włoszech⁽¹⁾, w zakresie, w jakim nie przewiduje ono żadnych specjalnych środków wspierania rynku mięsa drobiowego w rozumieniu art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2777/75⁽²⁾ w odniesieniu do kurcząt zgładzonych z powodu niemożności ich chowania w strefach dotkniętych ptasią grypą i objętych środkami weterynaryjnymi ograniczającymi obrót.

Na poparcie swej skargi rząd włoski powołuje się na:

- 1) naruszenie zasady niedyskryminacji między towarami wspólnotowymi, o której mowa w art. 34 ust. 2 WE, skoro Włochom zostały przyznane specjalne środki wspierania rynku jedynie w odniesieniu do rynku jaj, zaś zanegowane im zostały analogiczne środki w odniesieniu do rynku mięsa drobiowego, co doprowadziło do dyskryminacji między włoskimi producentami drobiu w stosunku do producentów holenderskich, a w konsekwencji stanowi naruszenie art. 34 ust. 2 Traktatu WE;
- 2) nadużycie władzy i oczywisty błąd w ocenie Komisji, która odmawiając przyjęcia specjalnych środków wspierania rynku również w odniesieniu do jednodniowych kurcząt zgładzonych z powodu niemożności ich chowania w strefach dotkniętych ptasią grypą przekroczyła swe uprawnienia przyznane jej przez rozporządzenie podstawowe w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego i dopuściła się błędów zarówno w ocenie sytuacji włoskiego rynku drobiowego, jak i pozostających w jej dyspozycji danych dotyczących struktury produkcji;
- 3) naruszenie i niewłaściwą wykładnię art. 14 rozporządzenia nr 2777/75, gdzie nieuzasadniona odmowa Komisji w zakresie przyznania specjalnych środków wspierania rynku również w odniesieniu do jednodniowych kurcząt zgładzonych z powodu niemożności ich chowania jest skutkiem owej błędnej wykładni art. 14 rozporządzenia nr 2777/75;

Na koniec skarżąca zarzuca naruszenie obowiązku uzasadnienia aktów prawnych.

⁽¹⁾ Dz.U. WE L 365 z 10.12.2004, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. WE L 282 z 1.11.1975, str. 77.